

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Mauronto, Sive Maurontio, Abbate S. Florentii Veteris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

stari pro morientibus, relinquens tristitiam tantum illis qui spem resurgendi non habent. Ex hoc colligitur quia fideliter moritur qui pro Christo victurus occiditur. Securis jam cum Christo vir iste regnat, quia raptus est, ne malitia mutaret mentem ejus; placita enim erat Deo anima ejus: et in brevi spatio consummatus multa complevit tempora. Ideo in pace factus est in eternum locus ejus, et habitatio ejus in Sion. Quapropter quos dormire in sepulchris novimus, in novissima tuba sub brevi momento temporis suscitari a Deo credamus. Scriptum namque est: Justus qua morte prae occupatus fuerit, in refrigerio erit.

11 Monstratur autem locus in ecclesia B. Mariae Virginis, quae dicitur Profunda, in qua sanctissimum corpus illud sepultum multis annis requievit: donec inde translatum, a et una cum ossibus B. Salabergae matris suae reconditum est in b superiori ecclesia B. Joannis Baptistae. Quas videlicet ecclesias et ante

obitum et post multis decoravit virtutibus: quarum quaedam exciderunt a memoria, quaedam vero, ne Lectori fastidium faciamus, c praeterimus ex industria. Porro haec pauca quae narravimus, ad honorem sui nominis et laudem Martyris, Deus exemplum voluit fieri legentium. Sed et quotidie, si postulantium exigat fides, recentibus miraculis locus ille insignitur, quae dinumerare longum est, sed et pie petentibus optata largitur Dominus Noster Jesus Christus, qui vivit in secula seculorum. Amen.

a *Rosweyldus scribit, una ejus ac matris Salabergae translatae reliquias, cum videantur filii reliquias ad maternas allatae.*

b *Rosweyldus hanc ecclesiam S. Joannis vocat de hooftkercke, id est capitalem, sive primariam, ecclesiam. At cathedralis ecclesia Lauduni Deiparae Virgini sacra est. Est vero S. Joannis nomine coenobium ordinis Benedictini: an isthic condita Sanctorum Pignora fuerint, necdum comperimus.*

c *At nos tibi ob hoc, bone scriptor, gratiam non habemus. Maluissimus tradidisses quaecumque ceria erant et testata: potuissent Lectores quae fastidio essent transilire.*

EX MSS.

miracula.

c

Sap. 4. 7.
Ejus sepulchrum.

a

b
translatio,

DE S. MAURONTO, SIVE MAURONTIO, ABBATE S. FLORENTII VETERIS.

SUB FINEM
SEC. VII.
VIII JANUAR.
Monasterium
S. Florentii:

Glanna, sive Gloma, in ms. vita S. Florentii Glomma, Argentraeo in Britannicis Glouva, vulgo S. Florentii veteris, antiquum in Andegavis ad Namnetum fines coenobium est. Quo a Britonibus everso aliud juxta Salmurum oppidum in eadem Andegavensi ditone non procul a Lodunensi territorio, ad Thoedi sive Thoeadae annis, vulgo Thoe, in Ligerim confluentis ostia, S. Florentii nomine aedificatum est; cujus isthuc translatum corpus. Prius istud scribit Argentraeus lib. 2, Historia Britann. cap. 14, a Carolo Magno constructum, dotatum a Ludovico Pio, quae cum S. Mauronti, ut mox dicemus, aetate non consentiant; nisi de quapiam restauratione agatur quae Caroli aut Ludovici studio et sumptu fuerit facta. Antiquus scriptor vitae Ludovici ista habet. Et quidem multa ab eo sunt in ejus ditone reparata, imo a fundamentis aedificata monasteria, sed praecipue haec: Monasterium S. Mariae et S. Petri de Ferrariis, etc. Monasterium S. Florentii, etc. et cetera plurima, quibus veluti lychnis totum decoratur Aquitaniae regnum. Addit vero Argentraeus, cum Neomenius Britonum Rex illud Caroli Calvi tempore vastasset, vulnus in femore accepisse, haud dubio argumentum S. Florentii eo scelere offensi, cujus sub tutela is erat locus; quare id reparandum aere suo curasse. De S. Florentio agemus xxii Septembris.

2 Antiqui illius coenobii Abbas fuisse S. Maurontus traditur, ac Childeberti Regis floruisse temporibus, non primi, (ut in veteribus illius loci monumentis scribi testatur lib. 2 Observationum Hugo Menardus, quae comperisse se ait fœde esse vitiatam;) sed illius qui anno dccciv. Clodovæo III, fratri successit, et dcccxi obiit. Unde conficiamus non anno dcccxi (quod scribit idem Menardus et Claudius Robertus) et vita excessisse Maurontum, cum

Ejus Abbas S.
Maurontus,
quando vixit.

necdum regnaret Childerbertus. In S. Hermelandi vita xxv Martii dicitur S. Pascharius Episcopus Namnetensis (de quo x Julii) curasse Antrense S. Hermelandi coenobium, et quaecumque res ei donarat, Childeberti Regis auctoritate confirmari; ac deinceps de S. Mauronti morte agitur. Obtinuerat Hermelandum Pascharius a S. Lamberto tum adhuc Fontanellensi Abbate, qui deinde Theodorici III, Regis, et Pipini Herstalli studio ad Lugdunensem evehctus Archiepiscopatum, successorem habuit S. Ansbertum, paullo post S. Audoenno in Cathedra Rothomagensi suffectum. Ex quibus de aetate S. Mauronti certius potest constare.

3 De obitu ejus haec traduntur in vita S. Hermelandi apud Surium: Nocte quadam vir sanctus (Hermelandus) pro sua consuetudine in basilica S. Petri Apostoli divinae contemplationi intentus, Abbatibus Maurenti (ms. Rubecae vallis Mauronti) viri valde venerabilis animam e monasterio S. Florentii, quod Glannam vocant, ab Antrensi coenobio ad triginta distante milliaria, duobus Angelis relicto corpore migrare vidit ad caelos, etc. Claudius Robertus tradit annis ab obitu S. Florentii cclxxv, excessisse Maurontum.

4 Ejus natalem in Martyrologio Benedictino ita celebrat Hugo Menardus vi Id. Januarii: In coenobio Glannensi S. Maurontii Abbatibus. Et in Martyrol. Gallicano Andreas Saussaius: Apud Salmurum S. Maurontii Abbatibus et Confessoribus, qui tempore Childeberti Regis, S. Florentii coenobio praefectus, mira humilitate et innocentia claruit: cujus animam eo ipso die, quo ad Dominum abiit, vidit S. Hermelandus in caelum ab Angelis ferri. Maurontium quoque eum appellat Cl. Robertus. De alio S. Mauronto Abbate, filio SS. Adalbaldi et Rictrudis, agemus v Maii.

Ejus obitus:

anniversaria natalis.

DE S. FRODOBERTO ABBATE, TRECIS IN GALLIA.

SUB FINEM
VII SECL.
VIII JANUARII.
Cella coenobium extructum a S. Frodoberto.

Celebre est Cellense coenobium ordinis S. Benedicti, quod et S. Petri Insulae Germanicae, sive S. Petri de Cella et Cella S. Bobini appellatur, vulgo Monstier la Celle; situm in suburbio urbis Tricassinæ, sive Augustæ Treacarum; in Campania Galliae provincia. Aedificatum id est a mille prope annis, Clodovæo II, et Clotarii II temporibus, a S. Frodoberto, cujus isthic sacrae exuviae religiose asservantur.

2 Obiit S. Frodobertus sub finem septimi seculi, kalendis Januarii; sed praecipua ejus celebritas agitur vi Idus ejusdem mensis, quo die ejus sanctissimi corporis

an. dcccclxxii, facta est translatio. Et kalendis quidem ista de eo leguntur in ms. kalendario Cellensi, quod in Antiquitatibus diocesis Tricassinæ citat Nicolaus Camuzæus: Ipso die transitus S. Frodoberti. Ast vii Januarii, Carthusiani Colonien. et Molanus in Addit. ad Usuardum, ac Martyrologium Germanicum: Treca S. Frodoberti Abbatibus. Ejus quoque meminerunt Hugo Menardus, Wion, Ferrarius, ms. Florarium. Plenius jam citatum Cellense kalendarium: In territorio Tricassino, in Insula Germanica, festivitas gloriosi Confessoris Christi Frodoberti, qui inter plurimas præcipuasque

73 præcipuasque